

Passionsandakt5

Psalmer: SvP 145, Luthers aftonbönspsalms

Låt oss be!

Käre Jesus, saliga de som tar sin tillflykt till dig. Bevara oss så att vi förblir troga dig, du som sonat vår skuld, dött och uppstått, för att vi ska leva med dig i ditt eviga rike. Amen.

När Jesus gick tillsammans med lärjungarna från nattvardssalen ut till Getsemane sa han: *jag säger er att detta som står skrivet måste uppfyllas på mig: **Han blev räknad bland förbrytare.** Det som är sagt om mig blir nu uppfyllt.*" Förutsägelsen finns i sista versen i Jesaja 53. Pilatus jämförde honom med Barabbas. Men Jesus blev utlämnad att korsfästas utan dom, tvärtom, Pilatus hade sagt: "Jag finner honom inte skyldig till något som förtjänar döden". Under ledning av översteprästerna pressade folket honom och krävde med höga rop att Jesus skulle korsfästas. *Pilatus beslöt då att det fick bli som de krävde. Han släppte den som var fängslad för upplopp och mord, den som de ville ha, men utlämnade Jesus åt deras vilja.*

För att skriften skulle fullbordas, och Jesu förutsägelse, förde man ut två andra brottslingar för att korsfästas tillsammans med honom, en på den vänstra sidan och en på den högra. Av evangelisterna Matteus och Markus får vi veta att båda brottslingarna förenade sig med dem som hånade Jesus. De som gick förbi hånade honom, soldaterna hånade honom, så gjorde också översteprästerna och de skriftlärde, och även rövaren. Men sedan hände något med den ene, en förändring, man får nog kalla det en ny födelse. En av rövaren fortsatte i den hånfulla kören: "*Är inte du Messias? Fräls då dig själv, och oss också!*" 40 Men den andre tillrättavisade honom och sade: "*Fruktar du inte ens Gud, du som är under samma dom?*" 41 Vår dom är rättvis, vi får vad vi förtjänar för det vi gjort. Men han har inte gjort något ont." 42 Och han sade: "*Jesus, tänk på mig när du kommer till ditt rike. Jesus svarade: "Jag säger dig sanningen: I dag ska du vara med mig i paradiset."*

Vilken tro! Det finns inget motstycke i evangelierna till en sådan tro som är helt oberoende av alla former av yttre bekräftelse. Vi bugar och böjer huvudet i skam inför rövaren. Vi har ögonvittnenas redogörelse för Jesu uppståndelse. Vi har sett kraften i evangeliet, att det är Guds kraft till frälsning för var och en som tror. Vi har sett hur den helige Ande genom evangeliet har kallat en kristenhet genom historien och i alla världens länder. Och ändå har vi svårt att tro ibland, tid efter annan kämpar vi med tvivel. Men vad hade denne rövare? Han såg framför sig en korsfäst man full av smärta och lidande, utlämnad till en plågsam, förnedrande död, förkastad av folkets ledare som betraktades som högsta auktoritet i andliga ting, hånad av folket. Vad skulle hända med oss om vi inte såg något annat än vad rövaren på korset såg?

Jag ska läsa vad Augustinus skrev: Säg oss, O du tjuv, var är tronen av safir, var är

keruberna och den himmelska härskaran? Var är kronan, härskarstaven och purpurmanteln, eftersom du kallar honom Herre? Ser du någon annan krona än den som är gjord av törne? Någon annan härskarstav än spikarna i hans genomborrade händer? Någon annan purpur än blod? Någon annan tron än korset? Några andra tjänare än bödlarna? Vilka tecken på kungavärdighet ser du hos honom?

Vad hade lett honom fram till denna urskilningsförmåga, denna ödmjuka och starka tro som bortsåg från varje yttre bekräftelse och bad utan tvivel eller betänklighet? Möjligtvis att han från sin barndom blivit undervisad i de heliga Skrifterna och väl kände till Israels hopp. Men hade kastat det bakom sig för ett liv i synd. Som en förlorad son hade han gjort en kriminell karriär tills rättvisan satte stopp. Men Jesu hela uppträdande trots extrem smärta, hans ödmjukhet och tålmod under vägen till Golgata och korsfästelsen, och Jesu bön för dem som dömt honom och hånade honom hade gjort intryck på honom. Han hade förstått att Jesus inte var en brottsling som dem. Vi vet inte mer om rövaren än att han var en brottsling som fick sitt straff. Men han kanske hade hört Jesus i något sammanhang tidigare, kanske han mindes orden i Jesaja 53. Kanske identifierade han nu den som talat i Psalm 22: *jag är en mask och inte en människa, hånad av människor och föraktad av folket*. Rövaren är i alla fall den förste som under syndens tunga börda tog sin tillflykt till den korsfäste. Han är den förste i den ändlösa raden syndare som sedan under ånger och omvändelse tagit sin tillflykt till återlösningen på Golgata, till den Korsfäste och förlåtelsen. Genom tron tog han emot den pinade Frälsaren som sin himmelske Kung. Och hans bön blev hörd långt mer än vad han bett om. Han bad ”tänk på mig”: Jesus svarade *"Jag säger dig sanningen: I dag ska du vara med mig i paradiset."*

”Paradiset” är ett ovanligt ord i vår Bibel. Men inte lika ovanligt i Septuaginta, den grekiska översättningen av gamla testamentet som användes på Jesu tid. Edens lustgård kallas paradiset - och rövaren förstod koden. Därför tänker vi att rövaren var en jude som fått lära sig Skriften som barn.

Gud satte våra första föräldrar, som han skapat till sin avbild, i paradiset. Men Adams synd stängde dem ute från paradiset. På korset hängde den andre Adam som genom sitt offer skulle återställa vad den förste Adam förlorat, och öppna vägen till paradiset för alla, även de största syndare. Men Jesu ord ”i dag” innebär att paradiset inte är ett jordiskt paradiset utan ett bättre land, det himmelska, som det jordiska paradiset illustrerar, och ett hus som inte är byggt med händer, Guds stad, den eviga. Amen

Låt oss be!

Herre Jesus Kristus, genom ditt fullkomliga offer har du öppnat vägen till det himmelska paradiset för oss. Du har berövat döden allt som förskräcker. En dag ska det heta ”i dag” också för oss. I dina händer vill vi då överlämna vår ande, du vår Frälsare och Kung. Amen.